

Korsets Seier

- [KONTAKT OSS](#)
- [DAGEN](#)
- [E-AVIS/ARKIV](#)

Arvid Pettersen. Foto: Morten Bjerk

Smerten som ikke var forgjeves

Skrevet av: [Ane-Marthe Hop-Hansen](#)

fre 24. apr. 2020, kl. 08:26 - fre 24. apr. 2020, kl. 08:26

Del255

Artisten Arvid Pettersen (50) tror sorgen etter samlivsbruddet har gjort ham til en bedre musiker.

Arvid Pettersen svinger inn i gårdsplassen hjemme i Porsgrunn på sin gamle Yamaha Dragstar motorsykel. Idet han setter seg i sola utenfor huset der han bor med kona Ragnhild og hennes datter Mathilde, forteller han at nettopp motorsykelkjøringen kunne satt en stopper for karrieren han var overbevist om at Gud hadde kalt ham til allerede fra barndommen. Han var 16 år og hadde akkurat tatt lappen.

Arvid Pettersen: «Jeg måtte følge med på fengselsvaktene og se om det var greit.» Foto: Ane-Marthe Hop-Hansen

Ulykken

Er du kjent med norsk kristenhet, er sjansen stor for at du vet hvem Pettersen er. Hvis ikke, kommer et kort resymé her: I 23 år har han levd som musiker på fulltid. Han spiller og synger på gudstjenester og arrangementer i inn- og utland, og i fjor hadde han 132 konserter og møter, inkludert en turné med 14 konserter i syv stater i USA. Han har spilt for amerikanske topp-politikere og i EU-

parlamentet. Hans hjertelige, karismatiske åsyn har gjort han ettertraktet i alt fra tradisjonelle lutherske kirker til trosmenigheter.

Sånt kan det bli bok av, og Pettersens kommer ut i disse dager, samtidig som han fyller 50 år.

Men, som 16-åring kjørte han altså motorsykkel. Det var en 100 kubikker. Unge Pettersen hadde imidlertid blodtrimmet den til å gå enda fortere. På veien i 70 km/t var han uoppmerksom et øyeblikk og traff en bil som plutselig kjørte ut fra en parkeringsplass. Han rakk ikke å bremsetter. Senere gikk ryktene i helsevesenet om en hardt skadet ung mann på bakken som talte høyt i tungetale. Konsekvensene så likevel alvorlige ut: Hofta var ute av ledd, kneet og høyre håndledd var knust. Legen sa at han aldri ville kunne spille piano igjen.

Allerede som 6-åringen hadde forstått at han hadde et kall til å synge og spille piano til Guds ære. Foreldrene hadde dårlig råd, så guttungen spilte mye på bestefarens gamle piano. Da han ble ni fikk foreldrene endelig skrappt sammen nok penger til et å kjøpe et piano. .

– Å synge og spille var det beste jeg visste. Det var *det* jeg ville. Så da legen etter ulykken foreslo at han heller kunne prøve å spille gitar, var Pettersen sikker på at han tok feil. Og sakte, men sikkert ble det pianospilling igjen. I Pinsemenigheten Salem på Åros i Asker kommune fikk han utfolde seg, og han ledet kor fra han var 16 år.

FAKTA

Beste egenskap: Tålmodig

Verste egenskap: Urealistisk tidsoptimisme

Beundrer: Moren min og kona mi.

Redd for: Altfor mye.

Hører på: Apologeter som underviser. Mye bibelundervisning av blant andre Ravi Zacharias.

Ser på: Debatten og humorprogram.

Favorittbibelvers: Salme 49,5: «Jeg vil vende mitt øre til visdomsord, tyde min gåte til klangen fra lyren.»

Hva gjør du om ti år: Lager enda mer musikk, både rock og filharmoni. Har skrevet en bok til. Kjører enda større motorsykkel og synger mer blant fattige.

Altfor mange ord

Boka han nå gir ut «Når sant skal synges», har han skrevet på i 25 år. Da forlaget kontaktet ham, hadde han passert 150.000 ord. En vanlig biografi bør ikke være mer enn 60.000 ord.

Pub og kirke: Han synger de samme sangene i fengsel som i palass, og et helgebeseøk han gjorde til Verøy kommune i Lofoten illustrerer godt mangfoldet i hans tjeneste. – Der spilte vi på puben på fredag, på gamlehjemmet på lørdag og i Den norske kirke på søndag. Foto: Ane-Marthe Hop-Hansen

Før han rekker å fortelle så mye mer, kommer Ragnhild ut. Han som sitter og såkalt mstrer sangen Pettersen skal gi ut i jubileumshelga, trenger en kjapp tilbakemelding.

– Du skjønner, det er mye som skjer nå. Jeg gir ut ny plate til høsten, og vi gir ut to singler på forhånd. Den første kommer på 50-årsdagen min, så jeg må godkjenne masteren på den nå. Det er litt artig, det, sier han og smiler.

Og da ser jeg det. Han likner litt på Robert Stoltenberg, mannen bak utallige karakterer i NRK-serien «Borettslaget» som var på sitt mest populære tidlig på 2000-tallet. Pettersen er klar over at han likner, og ved flere anledninger har han tatt oppdrag der han kler seg ut som vaktmesteren Roy Narvestad. De som har sett ham, sier han likner veldig. Det synes NRK også. Så mye at han fikk et

brev fra deres advokat med beskjed om at han måtte slutte å opptre som Narvestad, hvis ikke risikerte han tre og et halvt år i fengsel.

Ragnhild er tilbake igjen, denne gang med en høyttaler. Så strømmer tonene av én av Pettersens norske visepoplåter ut i nabolaget. Det varer i ett minutt og 34 sekunder. Så stopper det, og han skvetter til. Setter på igjen. Når sangen er ferdig, sier han:
– Der satt´n.

Ragnhild er enig.

– Jeg liker at du ikke har stryken på slutten sånn veldig tydelig.

– Ja.

Han sier at av de 50 første låtene han skrev som ungdom, var det én som kunne brukes. Den heter «Unik» og kommer også ut på neste plate. Melodien skrev han som 16-åring, og nå har Ragnhild skrevet teksten.

Luther øre

Gode ledere: – Vi har gode erfaringer med kristne ledere. Det er så mange som ofrer så mye, og som er så uselviske og gode mennesker. Jeg takker Gud for alle som tar det store ansvaret og går inn i en lederrolle, sier han.

Foto: Ane-Marthe Hop-Hansen

Etter 3.500 spillejobber i 20 forskjellige land, har Pettersen noe på hjertet. Han vil ha mer bredde, kreativitet og kunstnerisk mangfold i Norges menigheter. Og han vil ha flere ulike musikkinstrumenter.

– Det vil automatisk gjøre at kreativiteten blomstrer. En fiolin og en trompet roper etter flere stilarter. Hvis vi får inn flere instrumenter, skjer det masse. Og jeg tror at det er en åndskamp. Menighetens store fiende har lyktes i å redusere det kunstneriske. Ja, ikke bare i Norge, påpeker han.

Den erfarne artisten har spilt i både Makedonia, Russland, Armenia og Romania. I Øst-Europa mener han å se en større spennvidde i sang og musikk enn i hjemlandet. Han tror det skyldes at det er lett å kopiere andre. Han vil at flere skal våge. Som A-ha gjorde.

– Musikken de kom med var så sær. De kopierte ingen. Det er et godt eksempel på at noen turte å være sære og gjøre noe annerledes, for det var nettopp det som virkelig slo an. Og *vi* da, som har Guds ånd inne i hjertet vårt, den som svedde over vannene da Gud skapte... Han bor i oss. Vi har enorm grunn til å stole på vår egen skaperevne. Jeg tror løsningen ligger inne i hver enkelt, bare vi tør å spille på nye strenger, sier han.

Så stopper han opp litt mens han nikker og smiler.

– Den... Den likte jeg. Den... Det var godt sagt! At vi tør å spille på nye strenger. Du vet, det krever ikke så mye mot å lage noe som er nesten likt noen andre, men det krevde mot av A-ha å slippe løs de litt annerledes tonene, og jeg synes det er et godt eksempel, for det er Norges største musikalske suksess.

Han setter seg fram og snakker om Bach og Luther. Sier at menigheter som ikke fremelsker så stort musikalsk mangfold som mulig, er på kollisjonskurs med dem. Selv om ingen aktivt snevrer inn musikalsk mangfold idag, skjer det samme i praksis, mener han.

Overraskelsene

De som kjenner ham godt, sier at han ofte går i tro, som det heter på kristent. Det betyr at han tar på seg oppgaver som han i utgangspunktet ikke hadde sett for seg å gjøre, og som han ikke vet resultatet av på forhånd. Han er trygg på at Gud er med når han

velger å si ja. Som da han bare skulle synge to sanger under kollekten i menigheten Livets ord i Armenia. På vei ned fra plattformen, stoppet pastoren ham og sa at han trodde at Den hellige ånd ville at Pettersen skulle tale. Han spurte hva musikeren tenkte om det.

– Jeg var helt uforberedt. Hodet mitt visste ingenting. Men jeg husker at den kjente, stille stemmen innvending sa at jeg skulle gjøre det. Da gikk jeg i tro tilbake til talerstolen, og på de ti sekundene «lastet jeg ned» budskapet. Etterpå sa pastoren at budskapet var profetisk.

Etter gudstjenesten spiste Pettersen lunsj med pastoren og hans kone. Etter en halvtime ble kona utålmodig og sa at de måtte skynde seg tilbake igjen. Hun henvendte seg til ham og spurte: «Er du klar?»

– De hadde glemt å si til meg at det var to like gudstjenester. De ville at jeg skulle preke det samme budskapet. Jeg husket jo ikke hva jeg hadde sagt, så det var trossveg nummer to.

– *Ble det det samme budskapet?*

– Ja, jeg har sett det på video. Jeg prekte akkurat det samme, det var bare en annerledes rekkefølge på punktene.

Planlegging kontra spontanitet er et kjent tema for de som planlegger gudstjenester. Pettersen planlegger alltid godt når han skal synge, men det blir så å si aldri helt som planlagt. Det er viktig for ham å være åpen for hva Gud vil gjøre. Han synes det er viktig å gi plass til at Gud kan overraske.

– Han kom jo som en overraskelse gjennom Maria, og han tenker ikke å si ifra når han kommer igjen heller. Det kommer også til å være en overraskelse. Veldig mye Gud har gjort i historien, har han gjort på en overraskende måte gjennom mennesker som det var en overraskelse at han brukte. Det var typisk Jesus å overraske, og det må vi innfinne oss med hvis vi vil være Guds tjenere.

Han peker på at Gud alltid er «nå». Derfor, selv om sangere og musikere forbereder seg, tror han det kommer en egen salvelse til å møte behovene i en gudstjeneste bare under selve gudstjenesten. Den salvelsen er ikke der i forberedelsene.

Pettersen mener kirkene trenger en balanse, og forteller at han har vært i miljøer der alt skal være så spontant. Selv prekenen uteblir.

– Det er veldig skummelt, for når det da ikke skjer noe, finner menneskene på noe. Det har jeg sett litt av, men jeg har også sett den andre grøfta, der folk er så avhengig av å ha så minuttkontroll

at de... At de ikke... De limer sammen elementene, sangene og alt som skal skje i en gudstjeneste med et lim som Den hellige ånd ikke kan få smelte en gang, hvis han vil. Da er det bare støpt fast, og da begrenser vi... Da begrenser vi Gud.

FAKTA

Arvid Pettersen

Født: 19. april 1970

Sivilstatus: Gift med Ragnhild, tre døtre: Johanne og Josefine og bonusdatter Mathilde.

Bosted: Porsgrunn

CV: Frilansmusiker fulltid i 23 år, har skrevet 300 sanger, hatt 3.000 konserter i 20 land og i 15 stater i USA. Seminarholder i ulike kirkesamfunn, er dirigent og pianolærer. Har gitt ut 12 plater.

Aktuell: 50 årsjubilant som gir ut bok.

Satt ut av spill

De nærmeste forteller at han er en mann med stor respekt for Guds ord. Men da skilsmissen var et faktum, rammet det livet og tjenesten hardt. Han ble sykemeldt i et halvt år.

Følelsen av sorg og tap var total, og han klarte ikke å synge.

Pettersen tilhørte menigheten Troens liv i Skien på den tiden, og pastoren spurte om å få mailadressene til alle menigheter og oppdragsgivere Pettersen hadde hatt kontakt med. Så skrev han en fellesmail der han informerte om det som hadde skjedd og at musikeren var sykmeldt. Han oppfordret til å be for Pettersen, hans eks-kone og barna deres. Han hadde også snakket med eks-kona, og i samme mail kunne han fortelle at hun anbefalte sterkt Pettersens tjeneste videre.

– Det var veldig fint og ryddig. Hun hadde synes det hadde vært veldig trist hvis det skulle gå utover tjenesten min også.

Etter en stund klarte han å møte publikum igjen, men det tok ett år før han klarte å synge og var tilbake i tjenesten.

– *Hva brukte du det året på?*

– Det var bare å la tiden lege sår, og la Gud... Og jeg skrev jo musikk og ga ut en plate, som heter «En dag til». Jeg prøvde å fokusere på Guds løfter om fremtid og håp. I de tre årene som

fulgte var det ikke mye følelse av gudsnærvær. Jeg bare gråt. Jeg måtte faktisk ha en helbredelse, sier han stille.

– Folk forteller at du var skikkelig deprimert, sier Ragnhild.

– Ja, sier han, før han tar sats på nytt.

– Det å oppleve sorg og tap og smerte og maktesløshet gjør deg til en bedre kunstner, og kan også gjøre deg bedre som menneske, hvis du ikke blir bitter.

Og nettopp dét har vært viktig for ham. Han snakker om eks-kona som en god venn og sier at det ikke finnes noe bitterhet der. De to snakker aldri om hverandres dårlige sider.

– Jeg synes det er veldig stygt når noen rettferdiggjør skilsmissen sin ved å peke på hva den andre gjorde feil. Jesus tilgir, og da må jo vi tilgi også.

Han og eks-kona har feiret jul sammen tre ganger siden skilsmissen, og de har vært på hyttetur sammen.

– Vi synes det er hyggelig å være sammen. Og det bidrar Ragnhild til også, sier han og ser bort på kona.

– *Noen mener at det teologisk sett er greit å bli skilt, men ikke greit å gifte seg igjen. Hva tenker du om det?*

– Jeg var overbevist hele veien, også fordi jeg leste Bibelen, om at da jeg møtte Ragnhild var det Guds vilje at vi skulle gifte oss og tjene Gud sammen. Det har jeg ikke vært i tvil om ett øyeblikk. Jeg kan ikke si at det alltid er Guds vilje at man skal gifte seg igjen, men i mitt tilfelle har jeg aldri lurt på det.

Musikeren understreker at hver skilsmisse er unik. Derfor er det vanskelig å generalisere, også når det gjelder å gifte seg igjen. Han mener det er viktig å stole på enkeltmennesker som har fulgt sin samvittighet når det gjelder en skilsmisse.

– Da vi giftet oss, bestemte vi oss for at vi ville be for eksene våre og deres partnere. De er liksom en del av vår familie, selv om vi ikke er sammen med dem lenger. Fordi de er foreldre til våre barn, sier Ragnhild.

I fengsler og palass

Sola er i ferd med å forsvinne bak husveggen, og Pettersen flytter stolen så han får flere etterlengtede vårstråler. Han blir med på litt mimring og forteller en historie som understreker at dette ikke handler om ham. Det er fra høysikkerhetsfengslet i byen Narva i Estland, der han hadde konsert for et par år siden. Han forteller at de merket at Gud var der med sin kjærlighet. På slutten av

konserten fikk Pettersen en tanke om at han skulle sette mikrofonen fra seg og gi en åpen invitasjon til de innsatte: En av dem skulle synge «Amazing grace».

– Jeg måtte følge med på fengselsvaktene og se om det var greit. Så kom det en mann fram med stolte steg. Han gråt mens han gikk oppover og tok mikrofonen og sang. Det ble et sterkt øyeblikk. Han hadde tatt imot evangeliet og sang med en innlevelse som du skulle bare... Det var sterkt.

Gjennom et bekjentskap med KrF-politiker Lars Rise, ble Pettersens sang «Ved livets slutt», oversatt til engelsk. Den ble dermed populær blant politikere. Pettersen fikk synge under middagen dagen før den årlige bønnefrokosten i Washington D.C, i EU-parlamentet i Brüssel og i Ceausescus palass i Bucuresti, som gjest hos prins Paul og prinsesse Lia. Uka før han var i Bucuresti spilte Pettersen for en ung kvinne som var sliten og falt om på stuegulvet hjemme hos ham. Han hadde konsert for henne i en time. Litt senere døde kvinnen av en overdose, 22 år gammel.

– Da spør jeg meg selv: Var det viktigere å synge for de kongelige enn å synge for den narkomane jenta? Det var en så hellig stund for meg, da jeg sang for henne. Det var en veldig sterk kontrast, men hun var like mye prinsesse i Guds øyne som prinsessen av Romania. Kanskje det var enda viktigere å synge for henne?